

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 3. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 126—133.)

126.

Ustawa z dnia 11. maja 1894,

o odłączaniu hipotecznem gruntów do budowy gościńców lub dróg publicznych, tudzież do wykonania w interesie publicznym budowli, mających na celu skierowanie lub odpór wód.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Gdy co do gruntu, który użyty został albo

- a) do wybudowania, przełożenia lub rozszerzenia i do konserwacji gościńca publicznego lub drogi publicznej, albo
- b) do wykonania w interesie publicznym budowli, mających na celu skierowanie lub odpór wód (budowle do odwodnienia i nawodnienia, wodociągi, budowle ochronne lub regulacyjne, ujęcie dzikich potoków), licząc tutaj także szczególne urządzenia do tego potrzebne (np. budowle do popędu i spiętrzania)

prosi się o hipoteczne odłączenie od ciała hipotecznego obciążonego prawami rzeczowemi, należy w prośbie, oprócz przepisanego dokładnego oznaczenia odłączyć się mającego kawałka gruntu, podać także rodzaj poprzedniej jego uprawy i rozległość i dołączyć dokumenty, służące do wykazania nabycia,

opatrzone odnośnemi planami sytuacyjnemi, tudzież potwierdzenie urzędowe co do użycia do powyższego celu kawałka odłączyć się mającego.

Do wydawania tego potwierdzenia, które uwalnia się od stępla, upoważniona jest co do budowli drogowych, właściwa Władza administracyjna powiatowa a względnie autonomiczna, co do budowli wodnych, ta Władza administracyjna powiatowa, która według ustaw wodnych jest w ogóle do spraw wodnych właściwa.

Prośbę podać może albo właściciel gruntu, albo nabywca kawałka gruntu, który ma być odłączony.

§. 2

Do wysłuchania osób, na rzecz których prawa rzeczowe na ciałach hipotecznych są wpisane (wierzycieli hipotecznych) ma Sąd, gdy zresztą uznaje, że do prośby przychylić się może, zamiast urzędowego ustawą z dnia 6. lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 18) postępowania wywoławczego, przeprowadzić postępowanie w następujących paragrafach przepisane.

§. 3.

Najprzód prośbę o odłączenie zanotować należy przy ciele hipotecznem, od którego kawałek ma być odłączony. Zanotowanie to ma taki skutek, że późniejsze wpisy prawa hipotecznego nie mogą odłączeniu stać na przeszkodzie. Zarazem wyznaczyć

należy audyencyą w Sądzie do odebrania jakowych zarzutów wierzycieli hipotecznych przeciw odłączeniu.

§. 4.

O audyencyi (§. 3) ma Sąd uwiadomić petenta, właściciela dotyczącego ciała hipotecznego i wszystkich wierzycieli hipotecznych a to uchwałą zawierającą dokładne opisanie przedmiotu żadanego odłączenia. Uwiadomienie to ma zawierać dodatek, że prośbę i jej załączki można w Sądzie przejrzeć, że ci wierzyciele hipoteczni, którzy sądzą, że wartość odłączyć się mającego kawałka gruntu przenosi kwotę pięćdziesięciu złotych albo, że ich prawo hipoteczne jest przez odłączenie zagrożone, mają na audyencyi wnieść zarzuty przeciw zamierzonemu odłączeniu, w razie bowiem przeciwnym byłoby przyjęte, że na odłączenie zezwalają; że zresztą wierzyciele hipoteczni mogą także swoje zarzuty przysłać piśmiennie na audyencyą i że przy wnoszeniu zarzutów podać należy, czy zarzuty zostały wniesione z powodu, że wartość odłączyć się mającego kawałka gruntu przenosi pięćdziesiąt złotych, czy z powodu, że prawo hipoteczne zostało zagrożone.

Przywrócenie do pierwotnego stanu z powodu nieobecności na audyencyi a względnie z powodu uchybienia terminu do zarzutów nie ma miejsca.

§. 5.

W przedmiocie przedstawionych zarzutów ma Sąd poczynić z urzędu stosowne dochodzenia co do wszelkich odnośnych stosunków a w szczególności kazać sobie nadesłać i zużytkować wyciągi z operatów katastru podatku gruntowego, dotyczące się rozległości i czystego dochodu, kontrakty dzierżawy lub kupna i tym podobne dowody.

O zamierzonych w tym względzie ważniejszych krokach a mianowicie takich, które mogą spowodować koszta, winien Sąd uwiadomić petenta.

Wartość kawałka odłączyć się mającego, przyjąć należy w sumie podanej w dokumencie nabycia a przynajmniej w tej kwocie, która wypadnie przy wzięciu za podstawę krotnej podatkowej, przepisanej do obliczenia wartości nieruchomości, podatki gruntowemu podlegających w celach wymiaru należytości.

§. 6.

Zarzuty wierzyciela hipotecznego nie stoją na przeszkodzie pozwoleniu na odłączenie, które jest przedmiotem prośby, jeżeli Sąd po starannem rozważeniu wyniku dochodzeń, w §. 5 wzmiankowanych,

nabrał przekonania, że wartość kawałka odłączyć się mającego nie przenosi pięćdziesięciu złotych i że ze względu na wartość reszty ciała hipotecznego jaka się okaże po dokonaniu odłączenia i z uwagą na skutki tego odłączenia, tudzież ze względem na stan ciężarów hipotecznych, z odłączenia widocznie nie grozi wierzycielowi hipotecznemu żadna strata.

Sąd orzeka rezolucyą czy i o ile wniesione zarzuty są czy nie są w myśl poprzedzającego ustępu uzasadnione.

§. 7.

Zarzuty uznane za uzasadnione wstrzymują zamierzone odłączenie. Jeżeli zarzuty uznano za nieuzasadnione, nie uwzględnia się onychże przy załatwianiu prośby o odłączenie (§. 11).

§. 8.

Zarzuty można też uczynić bezskutecznymi zaplaceniem długu.

Wierzyciele, którzy wnieśli zarzuty, jeżeli pretensya ich zahipotekowana jest jako kapitał w pewnej oznaczonej sumie, muszą przyjąć zapłatę nawet w takim razie, jeżeli termin płatności ich pretensyi jeszcze nie nadszedł, jednakże zastrzega się im prawo osobiste do żądania wynagrodzenia straty, jeżeli takową ponoszą przez spłacenie, które nastąpiło przed terminem.

§. 9.

Orzeczenie wydane stosownie do §. 6 ustawy niniejszej doręczyć należy petentowi, właścicielowi dotyczącego ciała hipotecznego i wierzycielom hipotecznym, którzy wnieśli zarzuty.

§. 10.

Orzeczenia, dotyczące się zarzutów, można zacząć drogą rekursu w ciągu dni 14 od doręczenia.

Przeciw orzeczeniu drugiej instancyi żaden dalszy środek prawny miejsca mieć nie może.

Rekursa niedopuszczalne według postanowienia poprzedzającego ustępu winien Sąd pierwszej instancyi niezwłocznie oddalić.

§. 11.

Gdy orzeczenie (§. 6) nabędzie mocy prawa, albo jeżeli nie wniesiono zarzutów, Sąd ma załatwić prośbę o odłączenie według istniejących przepisów i ze względem na wyniki postępowania przygotowawczego.

§. 12.

Podania i ich załączki, protokoły, orzeczenia i wygotowania mające miejsce w postępowaniu stosownie do §§. 1, 5, 6, ustęp drugi, 9 i 10 ustawy niniejszej są uwolnione od stępli.

§. 13.

Do próśb, których przedmiotem jest kilka odłączeń gruntu, stosują się odpowiednio postanowienia ustawy niniejszej ze zmianami i uzupełnieniami przepisaniemi w następujących paragrafach 14 aż do 17.

§. 14.

Kilku odłączeń gruntu, które tyczą się kawałków do tej samej budowli drogowej (§. 1 a) a względnie do tej samej budowli wodnej należących i leżących w tej samej gminie katastralnej, można żądać od właściwego Sądu księgi gruntowej zapomocą jednej prośby nawet w takim razie, jeżeli nabycie tych kawałków oparte jest na rozmaitych dokumentach.

§. 15.

Z prośbą o odłączenie (§§. 13 i 14), o ile pojedyncze kawałki składają się z części parcel, złożyc należy oprócz planów geometrycznych, potrzebnych stosownie do §. 1go ustawy z dnia 23. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 82), także jeszcze dalszą wierzytelną, wolną od stępla kopią planu sytuacyjnego, która przy publikacji obwieszczenia, w następującym paragrafie przewidzianego, wystawiona będzie do publicznego widoku w urzędzie gminnym tej gminy, w której granicach leżą kawałki oddzielić się mające.

§. 16.

Wierzycieli hipotecznych uwiadamia się o audyencji do wnieśienia ewentualnych zarzutów (§. 3 i 4) zapomocą edyktu, który wywiesić należy na tablicy urzędowej Sądu, tudzież w gminie, w której leżą kawałki oddzielić się mające i w sąsiednich gminach a według okoliczności ogłosić w wszelki inny sposób odpowiadający miejscowym zwyczajom.

W przypadku wzmiankowanym w §. 15 ogłoszenia te wydać należy z tem dolożeniem, że kopią planu sytuacyjnego można przeglądać nietylko w Sądzie, lecz także w urzędzie gminnym owej gminy, w której leżą kawałki odłączyć się mające.

§. 17.

Co do pytania, czy wartość pojedynczego kawałka odłączyć się mającego, przenosi kwotę pięć-

dziesięciu złotych, poczynić ma Sąd dochodzenia i orzekać także w takim razie, jeżeli w tym względzie nie wniesiono zarzutów.

Jeżeli Sąd uzna, że wartość kawałka odłączyć się mającego przenosi sumę pięćdziesięciu złotych, odnośne orzeczenie wstrzymuje zamierzone odłączenie tego kawałka (§. 7) tak samo jak zarzuty uznane za uzasadnione. Orzeczenie takie doręczyć należy petentowi i właścicielowi dotyczącego ciała hipotecznego.

§. 18.

O ile dochodzenia czynić się mające w myśl §. 5go, tudzież obwieszczenia i dochodzenia stosownie do §§. 16 i 17 wymagają kosztów, takowe ponosi petent.

§. 19.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 11. maja 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w. Schönborn r. w.

Plener r. w.

127.

Ustawa z dnia 16. czerwca 1894,

o ulgach w opłatach dla pożyczek i zapomóg na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby w takim razie, gdyby w pewnej gminie, w skutek pojawienia się i pustoszenia mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), posiadacze winnic popadli w czasowy niedostatek a powiaty, gminy, kasy oszczędności, zakłady lub inne osoby prawne udzielały im pożyczek lub zapomóg na odnowienie zniszczonych winnic, zezwalał na ulgi w opłatach w taki sposób, żeby od dokumentów dłużnych i ekstabulacyjnych, jakie z tego

powodu będą wystawiane, o ile według skali II razem z dodatkiem nie przypada mniejsza opłata, pobierano tylko stałą należność po 50 c. od każdego arkusza i żeby od innych, tego samego dotyczących się dokumentów prawnych, podań i wpisów hipotecznych nie pobierano żadnej opłaty.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom skarbu i rolnictwa.

Wiedeń, dnia 16. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Plener r. w.

128.

Ustawa z dnia 20. czerwca 1894,

zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy b) miasta ll. 15 i 16, tudzież d) gminy wiejskie, ll. 1 i 8.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienie Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa a względnie artykułu II. ustawy z dnia 12. listopada 1886 (Dz. u. p. Nr. 162), dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy b) miasta, ll. 15 i 16 zmieniają się i mają opiewać jak następuje:

15. Wiedeń, Simmering, Meidling, Hietzing, Rudolfsheim i Fünfhaus (dzielnica XI, XII, XIII, XIV i XV).

16. Wiedeń, Ottakring, Hernals, Währing i Döbling (dzielnica XVI, XVII, XVIII i XIX).

§. 2.

Postanowienie Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa a względnie artykułu III. ustawy z dnia 12. listopada 1886 (Dz. u. p. Nr. 162), dotyczące się okręgów wyborczych w Austrii poniżej Anizy d) gminy wiejskie, ll. 1 i 8 zmieniają się i mają opiewać jak następuje:

1. St. Pölten, Herzogenburg, Kirchberg nad Pielachem, Mölk, Neulengbach, wybory odbywają się w St. Pölten;

Lilienfeld, Hainfeld, wybory odbywają się w Lilienfeld;

Tulln, Atzenbrugg, Klosterneuburg, wybory odbywają się w Tulln.

8. Bruck, Schwechat, Hainburg, wybory odbywają się w Bruck;

Mödling, Purkersdorf, Hietzing, wybory odbywają się w Mödlingu.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Lainz, dnia 20. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Bacquehem r. w.

129.

Ustawa z dnia 22. czerwca 1894,

o kolejach lokalnych, które w r. 1894 mają być zapewnione.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby przez nadanie koncesji pod warunkami ustawy niniejszej zapewnić wybudowanie następujących kolei żelaznych:

1. od dworca głównego, który ma stanąć w Karłowych Warach na gruntach donickich gminy miasta Karłowych Warów na Nowe i Stare Role, następnie z użyciem części istniejącej linii kolei państwa Chodów—Neudeck na Bärtingen i Platten do granicy państwa w kierunku Johannegeorgenstadtu;

2. od stacyi w Beneszowie linii kolei państwa wiedeńsko-praskiej do Wlaszima,

3. od stacyi w Neuhaus linii kolei państwa igławsko-wesselskiej do Nowej Bystrzycy;

4. od stacyi w Switawie Spółki kolei państwa do Policzki;

5. od stacyi w Czerczanach linii kolei państwa wiedeńsko-praskiej do Modrzan z odnogą od Mechenie do Dobrzysza;

6. od stacyi w Rakowicach kolei rakowicko-protiwińskiej do Mlacu z dobiegiem do linii pilzeńsko-duchcowskiej kolei państwa;

7. od przerzeczonej stacji w Rakonicach na Jachnicę do Pladen z dobiegiem do linii pilzeńskoduchcowskiej kolei państwa;

8. od przeczonej stacji w Pladen na Protwyice (Ludyce) do Buchowa;

9. od Protwyic (Ludyc) na Tużym do Peczowa;

10. od stacji Brzezowa — Brünnlic Spółki kolei państwa do Policzki;

11. od stacji w Zeltweg kolei państwa wie-deńsko-pontebskiej na Wolfsberg z dobiegiem do linii kolei państwa Wolfsberg—Dolny Drauburg;

12. od Dolnego Drauburgu z dobiegiem do przerzeczonej linii kolei państwa i kolei południowej do Velenije w Związku z istniejącą koleją lokalną Celje—Velenije;

13. z oznaczyć się mającego punktu koło St. Georgen (Grobelno) na kolei południowej Wiedeń—Tryest na Sauerbrunn i Rohicz do granicy państwowej w kierunku do Krapiny;

14. od stacji Neuberg kolei państwowej Mürz-zuschlag—Neuberg na Mürzsteg i Gusswerk do Mariazell;

15. od stacji Morawskie Budziejowice austryackiej kolei północno-wschodniej do Jamnicy;

16. od stacji Schwarzenau—Zwettl kolei pań-stwowej Wiedeń—Praga do Zwettl.

Artykuł II.

Koleje w artykule I oznaczone, z wyjątkiem kolei lokalnych Jindrychów—Hradec—Nowa By-strzyca (l. 3) i Neuberg—Mariazell (l. 14), które mają być wązkotorowemi, otrzymać mają szlak nor-malny, mianowicie zaś wykonane być mają koleje oznaczone pod ll. 1, 11, 12 Karłowe Wary—Jo-hanngeorgenstadt, Zeltweg — Wolfsberg i Dolny Drauburg—Velenije jako koleje główne drugiego rządu, inne, pod ll. 2, 4 aż do 10, 13, 15 i 16 przytoczone jako koleje lokalne. Ulgi i ułatwienia, jakie stosownie do postanowień ustawowych, które kiedykolwiek będą obowiązywały, mogą być kolejom lokalnym drogą administracyjną nadane, stosują się w zupełności do wszystkich kolei żelaznych powyżej wyszczególnionych.

Okresy trwania koncesyj wymierzyć należy każdy najwięcej na lat 90, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł III.

Przy nadawaniu koncesyi, Rząd może kolejom w artykule I, pod ll. 1 aż do 4, tudzież 15 i 16

oznaczonym, zagwarantować czysty dochód roczny, który odpowiadać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie ratami pożyczek zaciągniętych na umorzenie ratami pożyczek zaciągniętych się mających dla uzyskania funduszków na powyższe koleje lokalne, w sumach maksymalnych niżej podanych, a to w taki sposób, że gdyby czyste dochody roczne powyższych kolei nie dochodziły sum dla nich zagwarantowanych, administracya państwa będzie winna uzupełnić to co by niedostawało.

Czysty dochód roczny jaki kolejom powyższym Państwo ma zagwarantować, ustanawia się odpowiednio rzeczonym pożyczkom, które zaciągnięte będą dla kolei artykuł I, ll. 1 aż do 4 w Banku krajowym czeskim, dla kolei artykuł I, ll. 15 i 16 w formie pożyczek pierwszorządnych, co do każdej z osobna kolei w następujących sumach maksymalnych:

	Suma maksymalna w złotych wal. austr.	
	pożyczki	gwarancyi rządowej
Karłowe - Wary - Johanngeorgenstadt (art. I, l. 1)	2,830.000	119.318
Beneszow - Wlaszim (art. I, l. 2)	900.000	37.946
Jindrychów Hradec-Nowa Bystrzyca (art. I, l. 3)	1,000.000	42.162
Switawa-Policzka (art. I, l. 4)	650.000	27.406
Budziejowice - Jamnica (art. I l. 15)	570.000	24.181
Schwarzenau - Zwettl (art. I, l. 16)	900.000	38.180

Okres trwania gwarancyi czystego dochodu, którą Rząd ma według powyższego zapewnić, ustanawia się dla kolei w artykule I, ll. 1 aż do 4 oznaczonych na lat 76, licząc od dnia nadania koncesyi, dla kolei lokalnych w artykule I, ll. 15 i 16 wzmiankowanych, aż do upływu 75 roku koncesyi.

Dla odsetek opłacać się mających na karb kapitału na budowę od przerzeczonych pożyczek pierwszorządnych w sumach imiennych wyżej podanych, najwięcej 570.000 zł. i 900.000 zł. w. a. papierami w czasie od dnia emisji udziałowych zapisów dłużnych tej pożyczki aż do chwili otwarcia ruchu na odnośnej kolei koncesyonowanej, może Państwo zapewnić gwarancyą pod tym warunkiem, że według uznania Rządu i według wykazów, które on sam ma sprawdzić preliminarzowy kapitał na budowę, będzie dostatecznym i dotrzymanie terminu budowy w koncesyi ustawionego (artykuł XIV) okaże się zapewnionem.

Artykuł IV.

Zapewnienie gwarancyi rządowej w artykule III oznaczonej przywiązane jest do warunku, że królestwo czeskie a względnie arcyksięstwo austriackie poniżej Anizy i strony interesowane obejmą w pełnej wartości imiennej ogółem najmniej następujące sumy imienne w akcyach zakładowych Spółek akcyjnych dla tych kolei utworzyć się mających, od którychto akcyj zakładowych w ciągu czasu budowy (artykuł XIV) odsetki interkalarne nie mają być płacone:

Karłowe Wary-Johanngeorgenstadt	. 900.000 zł.
Beneszów-Wlasmim 330.000 „
Jindrychów Hradec-Nowa Bystrzyca	203.000 „
Schwarzenau-Zwettl 433.000 „

Dla kolei miejscowych Switawa-Policzka i Budziejowice-Jamnica kładzie się za warunek dopłaty stron interesowanych, w sposób powyższy płacić się mające w sumach 262.000 a względnie 160.000 zł. i nadto, żeby margrabstwo Morawia przeznaczyło *à fonds perdu* dla pierwszej kolei lokalnej sumę 18.000 zł. a dla ostatniej sumę 55.000 zł.

Artykuł V.

Kolejom żelaznym w artykule I, ll. 11, 12 i 13 oznaczonym może Rząd zapewnić udzielenie rocznych dopłat w sumie maksymalnej 89.086 zł. dla kolei żelaznej Zeltweg—Wolfsberg, 50.906 zł. dla kolei lokalnej Dolny Drauburg—Velenije i 12.727 zł. dla kolei żelaznej St. Georgen (Grobelno)—Granica celem uzupełnienia czystych dochodów rocznych tych kolei do wysokości sum, jakie będą potrzebne na oprocentowanie czterech od sta nieprzenoszące i na raty do umorzenia pierwszorzędných obligacyj lub akcyj pierwszorzędnych przez Spółki akcyjne, które dla tych kolei będą utworzone, emitować i w ciągu lat 75 spłacić się mających w sumie maksymalnej 3,600.000 zł., 2,800.000 zł. i 920.000 zł. w taki sposób, że gdyby czyste dochody roczne kolei nie doszły do wysokości sumy potrzebnej na oprocentowanie i amortyzacyę, to, coby niedosta- wało, jednakże tylko do wysokości sum maksymalnych wyżej podanych uzupełni administracya państwa.

Artykuł VI.

Zapewnienie dopłat w artykule V oznaczonych przywiązane jest do warunku, że

1. co do kolei żelaznej Zeltberg—Wolfsberg kraj Karyntya i strony interesowane obejmą razem sumę imienną 400.000 zł., co do kolei żelaznej Dolny Drauburg—Valanije same strony interesowane sumę imienną 200.000 zł., nakoniec co do kolei lokalnej St. Georgen (Grobelno)—Granica kraj

Styrya i strony interesowane razem sumę imienną 600.000 zł. w akcyach zakładowych Spółek akcyjnych dla tych kolei utworzyć się mających, w pełnej wartości imiennej, od którychto akcyj zakładowych odsetki interkalarne w ciągu czasu budowy (artykuł XIV) nie mają być płacone, i

2. księstwo Styrya weźmie na siebie uzyskanie reszty kapitału na budowę, jakoteż wykonanie budowy kolei na zasadzie umowy w tym względzie z administracyą państwa zawrzeć się mającej, z odpowiedzialnością za to, żeby kapitały na budowę, które Ministerstwo handlu zatwierdzi, wystarczyły i żeby terminy budowy (artykuł XIV) były dotrzymane.

Artykuł VII.

Przy wykonaniu artykułów III i V stosowane być mają zarządzenia podane w artykule IV ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1894 o budowie kolei nadybbsańskiej, z tą różnicą, że należitości stęplowe od kuponów mogą być umieszczone w rachunku ruchu jako pozycya wydatkowa.

Również wolno w rachunku ruchu kolei w artykule I, ll. 1—4 oznaczonych umieszczać jako pozycyą wydatkową, także dopłaty na zarząd pożyczek, czeskiemu Bankowi krajowemu płacić się mające, w wysokości $\frac{1}{8}$ od sta kwot pożyczkowych, jakie będą kiedykolwiek zalegały, tudzież wynagrodzenia, które czeskiemu Bankowi krajowemu mają być płacone za stęple i należitości.

Artykuł VIII.

Co się tyczy kolei w artykule I, ll. 5 aż do 10 oznaczonych upoważnia się Rząd, żeby przy nadawaniu koncesyi objął akcyę zakładową Spółek akcyjnych dla tych kolei utworzyć się mających za takie kwoty, jakie będą potrzebne, żeby akcyę zakładową, które strony interesowane lokalne objąć mają, uzupełnić do 30 procentów kapitału zakładowego.

Sumę maksymalną, którą według powyższego Rząd ma objąć w akcyach zakładowych, ustanawia się dla poszczególnych kolei jak następuje:

Czerczany—Modrzany z odnogą do Dobrysza (artykuł I, l. 5) 335.000 zł.
Rakonice—Mlac (artykuł I, l. 6) 194.000 „
Rakonice—Pladen (artykuł I, l. 7) 87.000 „
Pladen—Ludyce—Buchów (artykuł I, l. 8) 43.000 „
Ludyce—Peczów (artykuł I, l. 9) 84.000 „
Brzezow—Policzka (artykuł I, l. 10) 200.000 „

Nadto upoważnia się Rząd, żeby zamiast przewidzianego w artykule V zapewnienia gwarancyi dla

kolei żelaznych Dolny Drauburg — Velenije i St. Georgen (Grobelno — Granica (artykuł I, ll. 12 i 13) zapewnił udział państwa w zgromadzeniu kapitału pod warunkami w artykule VI przepisaniem, w taki sposób, że państwo obejmie w pełnej wartości imiennej akcyje zakładowe Spółek akcyjnych dla powyższych kolei utworzyć się mających za sumę imienną 1,200.000 zł. a względnie 300.000 zł.

Artykuł IX.

Udział skarbu państwa w zgromadzeniu kapitału dla innych kolei lokalnych w artykule VIII (ustęp pierwszy i drugi) uczynionych przywiązany jest do warunków, że

1. zgromadzenie reszty kapitału na budowę tych kolei lokalnych, o ile takowy nie będzie pokryty objęciem akcyj zakładowych w pełnej wartości imiennej przez interesowane gminy, powiaty i strony interesowane prywatne, będzie zapewnione współdziałaniem finansowem królestwa czeskiego na zasadzie ustawy krajowej czeskiej z dnia 17. grudnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 8 z r. 1893 o popieraniu kolei żelaznych niższego rzędu;

2. akcyom zakładowym, które Rząd ma objąć, a co do których prawo głosowania nie może być w statucie ograniczone do maksymalnej ilości głosów lub w obec posiadaczy akcyj pierwszorzędnych, gdyby były emitowane, nadane będą takie same prawa, jak wszystkim innym akcyom zakładowym, i

3. dywidenda od akcyj pierwszorzędnych, jeżeli będą emitowane, nie może być wymierzana w większej kwocie jak 4 od sta, dopóki akcyje zakładowe nie nabędą prawa do pobierania dywidendy.

Artykuł X.

Wpłaty na akcyje zakładowe, które Rząd ma objąć stosownie do artykułu VIII. składać się będzie w miarę wydatków na budowę kolei, jednak dopiero w owym czasie, gdy według uznania Rządu i według wykazów, które on ma sprawdzić, można będzie uważać za rzecz pewną, że terminy budowy (artykuł XIV) w koncesjach ustanowione, będą dotrzymane i że preliminowane kapitały na budowę okażą się dostatecznymi.

Państwo płacić będzie za potwierdzeniami odbioru wolnemi od stępla i dokładać należy starania, żeby wypłacone sumy były obracane tylko na budowę i urządzenie oznaczonych kolei.

Artykuł XI.

Upoważnia się Rząd, żeby celem pokrycia sumy potrzebnej do złożenia gotówki na powyższe akcyje zakładowe, o ile tyczą się kolei lokalnych czeskich w artykule VIII, ustęp pierwszy i drugi oznaczonych, zaciągnął w Banku krajowym królestwa czeskiego pożyczki z kursem zaliczenia najmniej 98 za sto, które z doliczeniem na koszt zarządu rocznie $\frac{1}{8}$ od sta sumy kapitałowej, jaka kiedykolwiek będzie nieumorzona, nieść mają rocznie 4 od sta i winny być spłacone w przeciągu lat 50.

Odsetki od przerzeczonych pożyczek uwalnia się od podatku dochodowego a komunalne zapisy dłużne i bilety melioracyjne, emitowane przez Bank krajowy królestwa czeskiego na podstawie tych pożyczek, uwalnia się od opłaty należytości stęplowej, której podlegają kupony, jakoteż od podatku dochodowego i od wszelkich innych podatków rządowych.

Artykuł XII.

Upoważnia się Rząd, żeby koncesją na kolej lokalną wązkotorową od Neubergu do Mariazell w artykule I, l. 14 oznaczoną, nadał Wydziałowi krajowemu styryjskiemu z tem zastrzeżeniem, że kolej tę nabędzie państwo na własność niezwłocznie po jej wybudowaniu i urządzeniu do ruchu a tytułem odpłaty za nią obejmie do spłacenia z własnych funduszków obligacyje kolejowe krajowe, w celu zebrania kapitału przez księstwo Styryę emitować się mające, które nieść będą 4 od sta i w przeciągu 75 lat mają być spłacone, a to za sumę najwięcej 2,800.000 zł.

Artykuł XIII.

Wykonanie postanowienia artykułu XII. przywiązane jest do warunku, że

1. strony interesowane zapewnią w sposób prawnie obowiązujący *à fonds perdu* dopłaty ogółem w sumie 200.000 zł. na pokrycie kosztów powyższej kolei i

2. księstwo styryjskie zgromadzi resztę kapitału na budowę w sumie najwięcej 2,800.000 zł. przez emisją wzmiankowanych w artykule XII obligacyj kolejowych krajowych i zapewni dopłatę roczną kraju w sumie 8.485 zł. na opłatę odsetek po 4 od sta i umorzenie kwoty częściowej 200.000 zł. tych obligacyj a nadto weźmie na siebie wykonanie budowy kolei na zasadzie umowy w tym względzie z administracją państwową zawrzeć się mającej, z odpowiedzialnością za to, żeby zatwier-

dzone kapitały na budowę wystarczyły i żeby terminy budowy (artykuł XIV) były dotrzymane.

Artykuł XIV.

Budowa kolei żelaznych w artykule I, ll. 1, 5, tudzież 11 aż do 14 oznaczonych, musi być skończona najpóźniej w przeciągu półtrzecia roku, budowa linii kolejowych w artykule I, ll. 2, 3 i 4, 6 aż do 10, tudzież 15 i 16 przytoczonych, najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia nadania koncesyi i gotowe koleje mają być aż do terminów wyżej oznaczonych oddane na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winni koncesyonaryusze odpowiednio zapewnić Rządowi w sposób, który on sam oznaczy. W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania, kaucya może być uznana za przepadłą.

Artykuł XV.

Budowa kolei żelaznych w artykule I, ll. 1 aż do 4, tudzież 15 i 16 oznaczonych i dostawy dla nich powierzone być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu wypracowanych z odpowiednim wpływem funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośredniem wdaniem się Rządu i na warunkach stawianych zwykle przy budowie kolei żelaznych rządowych.

Roboty budownicze powierzane być mają oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcji zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycyji kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Projekty szczegółowe i kosztorysy mają być układane a budowa i dostawy mają być powierzane co do kolei w artykule I, ll. 5 aż do 14 oznaczonych w porozumieniu z Wydziałami krajowemi królestwa czeskiego i księstwa styryjskiego, ile możności z współudziałem Rządu i pod warunkami podawanemi zwykle przy budowie kolei żelaznych rządowych.

Artykuł XVI.

Ruch na kolejach w artykule I oznaczonych, o ile co do utrzymywania ruchu na kolejach żelaznych w artykule I, ll. 5 aż do 13 wymienionych, nie będzie zawarta inna umowa z Wydziałami krajowemi czeskim i styryjskim, utrzymywać będzie w ciągu całego okresu koncesyjnego Rząd na rachunek

koncesyonaryuszów, którzy będą obowiązani wynagradzać Zarządowi kolei rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub sumę ryczałtowo oznaczoną.

Pod tym względem co do kolei żelaznych, które według artykułów III. i V. mają być zapewnione na podstawie gwarancyi państwa, dopóki koleje te będą istotnie używały gwarancyi państwa albo, dopóki udzielone przez Rząd z tytułu gwarancyi zaliczki nie będą jeszcze zwrócone, Zarząd kolei żelaznych rządowych, utrzymywanie ruchu na tych kolejach obejmujący, będzie miał prawo urządzenia ruchu i ustanowienia taryf podług własnego uznania ze względu na potrzeby obrotu, jakie kiedykolwiek będą.

Ruch na kolei żelaznej oznaczonej w artykule I, l. 14 utrzymywać ma Rząd na własny rachunek i tego utrzymywania ruchu nie można przenieść na osobę prywatną lub na Spółkę, chyba tylko na mocy ustawy, gdyby w tej mierze była wydana.

Artykuł XVII.

Przewidziane w artykule XII nabycie kolei lokalnej Neuberg—Mariazell, jakoteż potrzebne do tego wpisy hipoteczne, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty uwalnie się od stępli i należytości.

Artykuł XVIII.

Upoważnia się Rząd, żeby przy zawieraniu kontraktów o utrzymywanie ruchu na kolejach lokalnych Plan—Tachów i Göpfritz—Gross-Siegharts, będących przedmiotem dokumentów koncesyjnych z dnia 25. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 136) i z dnia 16. lutego 1894 (Dz. u. p. Nr. 62) zapewnił co do wynagradzania kosztów ruchu, które według okoliczności oznaczone będzie ryczałtowo w pewnej stopie procentowej dochodów brutto, odroczenie onegoż a to o tyle, o ile to będzie potrzebne, ażeby ciężary kapitałowe z tytułu zaciągnięcia pożyczek pokrywać dochodami kolei lokalnej.

W tym względzie Rząd położyć ma za warunek, żeby przyszłe nadwyżki dochodu brutto kolei lokalnych ponad sumy potrzebne na pokrycie umówionego wynagrodzenia kosztów ruchu i ciężarów kapitałowych wyżej wzmiankowanych obracane były niezwłocznie na spłacenie kwot odroczonych z odsetkami czteroprocentowemi, bez liczenia odsetek od odsetek, aż do zupełnego ich umorzenia.

Dochody i wydatki, jakie będą w skutek stosowania powyższych postanowień, wykazywać należy oddzielnie w corocznym preliminarzu państwa Zarządu kolei żelaznych rządowych z przedstawieniem odnośnych stosunków.

Artykuł XIX.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.

Plener r. w.

130.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 22. czerwca 1894,**

tyczące się nazwy Sądu powiatowego hranickiego w Morawii.

Ponieważ Ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z interesowanymi Ministrami pozwoliło, żeby nazwa miasta i gminy miejscowej „Hranice“ w okręgu Sądu obwodowego nowo-iczyńskiego, zmienione zostało na nazwę „Morawskie Hranice“, przeto Sąd powiatowy, znajdujący się w Hranicach używać ma odtąd nazwy „morawsko-hranicki“.

Schönborn r. w.

131.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24. czerwca 1894,**

ustanawiające na kampanię 1894/95 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu postanawia się na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, że w okresie wyrobu cukru 1894/95 kwota zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru, wynosić ma dla każdego z tych zakładów fabrykacji cukru, które w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru są oznaczone, taką samą kwotę, jaką ten zakład tytułem zwrotu bonifikacji wywozowej, co do wywozu cukru w okresie wyrobu cukru 1892/93 miał zapłacić, podwyższoną o 16 od sta.

Jednakże kwoty zabezpieczenia, w taki sposób obliczone, należy zaokrąglić przez podwyższenie kwot mniejszych od 50 zł. na 50 zł., a kwot większych od 50 zł. na 100 zł.

Dla tych zakładów fabrykacji cukru, które w okresie wyrobu 1892/93 jeszcze nie były w ruchu, ustanawia się rzeczzone zabezpieczenie dla każdego w kwocie 22.000 zł. (dwadzieścia dwa tysiące złotych) waluty austriackiej

Plener r. w.

132.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. czerwca 1894,**

o przeniesieniu czynności komor pomocniczych królewskich w Cyrkwenicy i Selcach na tamtejsze oddziały straży skarbowej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu komory pomocnicze królewskie II. klasy w Cyrkwenicy i Selcach zostaną z końcem lipca b. r. zwinięte a czynności ich sprawować będą oddziały straży skarbowej w Cyrkwenicy i Selcach jako delegacje komory pomocniczej II. klasy w Novi.

Rzeczzone oddziały straży skarbowej rozpoczną czynności swoje jako delegacje komory z upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy od dnia 1. sierpnia b. r.

Plener r. w.

133.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. czerwca 1894,**

o rozszerzeniu upoważnień c. k. komory pomocniczej II. klasy w Ettenau.

Odnosnie do ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 1. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 154) wykazu urzędów cłowych zaprowadzonych w obszarze cłowym austriacko-węgierskim nadaje się c. k. komorze pomocniczej II. klasy w Ettenau w Górnej Austrii upoważnienie do pobierania cła od towarów bawełnianych pozycji taryfowych Nr. 128 aż do 131 włącznie w ilości aż do pięciu kilogramów.

Plener r. w.

